

Copyright © Srpska akademija nauka i umetnosti –
Zadužbina Vaska Pope
Copyright © 2021 ovog izdanja KONTRAST izdavaštvo

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Uredništvo:
Jelena Nidžović
Anja Marković

Lektura i korektura:
Kontrast izdavaštvo

Dizajn korica:
Dragana Nikolić

Prelom:
Anica Lapčević

Štampa:
F.U.K. d.o.o.

Tiraž:
500

Izdavač:
Kontrast, Beograd
Klaonička 2, Zemun
e-mail: jakkontrast@gmail.com
kontrastizdavastvo.com
facebook.com/KontrastIzdavastvo

VASKO POPA

KORA

KONTRAST
Beograd, 2021.

Haši

OPSEDNUTA VEDRINA

POZNANSTVO

Ne zavodi me modri svode
Ne igram
Ti si svod žednih nepaca
Nad mojom glavom

Trako prostranstva
Ne obavijaj mi se oko nogu
Ne zanosi me
Ti si budan jezik
Sedmokraki jezik
Pod mojim stopalima
Ne idem

Disanje moje bezazleno
Disanje moje zadihano
Ne opijaj me
Slutim dah zverke
Ne igram

Čujem poznati pseći udar
Udar zuba o zube
Osećam mrak čeljusti
Koji mi oči otvara
Vidim

Vidim ne sanjam.

RAZGOVOR

Zašto se propinješ
I obale nežne napuštaš
Zašto krvi moja

Kuda da te pustim
Na sunce

Ti misliš poljubac sunca
Ti pojma o tome nemaš
Ponornice moja

Boliš me
Odnosiš mi drvlje i kamenje
Šta ti je vrteško moja

Razvalićeš mi beskrajni krug
Koji još dozidali nismo
Crveni zmaju moj

Teci samo dalje
Da stopala te ne raznesu
Što dalje možeš teci krvi moja

GVOZDENA JABUKA

Gde mi je mir
Neprobojni mir

Gvozdena jabuka
Teme mi je stablom probila
Glodem ga
Vilice sam oglodao

Lišćem me okovala
Brstim ga
Usne sam obrstio

Granama me sputala
Lomim ih
Prste sam polomio

Gde mi je mir
Nesalomljivi mir

Gvozdena jabuka
Korene je duboko
U kamenjar moj meki pustila
Čupam ih
Utrobu sam iščupao

Plodovima me okrutnim tovi
Točim ih
Mozak sam rastočio

Gde mi je mir
Gvozdenoj jabuci da bude
Prva rđa i poslednja jesen

Gde mi je gde mi je mir

ODJEKIVANJE

Prazna soba stane da reži
Uvučem se u svoju kožu

Tavanica stane da skiči
Hitnem joj jednu kost
Uglovi stanu da kevcu
I njima hitnem po jednu kost

Pod stane da zavija
Hitnem i njemu jednu kost
Jedan zid stane da laje
I njemu hitnem jednu kost

I drugi i treći i četvrti zid
Stane da laje
Hitnem svakom po jednu kost
Prazna soba stane da urla
I sam prazan
Bez ijedne kosti
U stostruki se odjek
Urlika pretvaram

I odjekujem odjekujem
Odjekujem

ODLAZAK

Nisam više tu
S mesta se nisam pomerio
Ali tu više nisam

Neka uđu
Neka pregledaju neka pretraže

Vodenica u senci rebara
Zrelu prazninu melje
Opušci jevtinih snova
U pepeljari se dime
Nisam više tu

Privezan čamac njiše se
Na crvenim talasima
Par nedozrelih reči
U oblačnom grlu visi
Nisam više tu

S mesta se nisam pomerio
Ali sam već daleko
Teško da će me stići

PUTOVANJE

Putujem
I drum takođe putuje

Drum uzdahne
Dubokim tamnim uzdahom
Za uzdisanje vremena nemam
Putujem dalje

Ne spotičem se više
O usnulo kamenje na drumu
Putujem lakši

Ne zagovara me više
Besposleni vetar
Kao da me ne primećuje
Putujem brže

Misli mi kažu da sam ostavio
Neki krvav neki potmuo bol
Na dnu ponora za sobom

Za razmišljanja vremena nemam
Putujem

(1943–1945)

PREDELI

U PEPELJARI

Majušno sunce
Sa žutom kosom od duvana
Gasi se u pepeljari

Krv jevtinog ruža doji
Mrtve trupce čikova

Obezglavljena drvca čeznu
Za krunama od sumpora

Zelenci od pepela njište
Zaustavljeni u propnju

Ogromna ruka
Sa žarkim okom nasred dlana
Vreba na vidiku

U UZDAHU

Drumovima iz dubine duše
Drumovima modrim
Korov putuje
Drumovi se gube
Ispod stopala

Useve trudne
Rojevi eksera siluju
Njive su nestale
Sa polja

Nevidljive usne
Zbrisale su polje

Prostor likuje
Zagledan
U dlanove svoje glatke
Glatke i sive